Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII, nr. 332 Vineri, 15 martie 1991 4 pagini 3 lei

AVANPREMIERĂ

Foto: Fred NUSS

În pagina a II-a: Teatru... la Împăratul Romanilor

PRIVIND ÎNAPOI CU MÎNIE

Privim înapoi cu mînie, cu fireasca mînie a celui care a fost frustrat de adevărurile vieții decenii la rînd și scrutăm cu teamă și neîncredere viitorul, cu îngrijorare și, desigur, cu speranță. Doamne, ce ne-am fi făcut și ce ne-am face dacă n-ar fi speranța, dacă nu am privi către ziua de mîine prin binoclul pe care ea ni-l oferă cu generozitate? Deocamdată nimeni n-a definit cu oarecare rigurozitate zodia pe care o parcurgem, toată lumea mulțumindu-se cu denumirea de trecere spre economia de piață, teză care ni se pare mai mult decît simplistă în condițiile în care seisme de toate gradele bîntuie viața politică, economică și socială din România. În condițiile în care, inclusiv conștiințele politice sînt regrupate sau grupate formal, în virtutea unor interese de conjunctură.

EDITORIALUL ZILEI

Oricum, structurile vechi se zdruncină, unele chiar se prăbușesc de-adevăratelea, iar noile structuri convertite la economia de piață fără a-și însuși temeinic „religia" și „dogmele" acesteia, apar printre noi cu timiditatea celui care nu-i poate oferi omului de rînd posibilitatea de a le vedea clar, de a le pipăi pentru a crede în existența lor, pentru a miza pe realitatea întrupată în ele. Și asta, datorică, mai ales, marilor convulsiuni sociale care răspund atît la comenzile economice dar și la cele politice, din păcate. Și, ca atare, într-un fel, situația este tragică. Oamenii au ajuns să nu mai aibă încredere unii în alții. Oamenii au ajuns să ceară imposibilul. Oamenii au ajuns să persifleze legea. Și acest lucru foarte grav nu-l fac doar oamenii socotiți simpli, ci, din păcate și cei care ar trebui nu doar să citească și să-și însușească legile elaborate de parlament, dar să le și aplice. În interesul societății în general și al statului de drept în special. În interesul statului care dorește ca democrația și libertatea să fie bunuri ale fiecărui locuitor. Gîndiți-vă, ca la un inopinat extemporal, cîte legi au apărut de aproape un an de zile și cîte au fost imediat date uitării? Din păcate, cam multe. Și nu dintre cele mai puțin importante. Și nu dintre cele menite să uzurpe pe unii în favoarea altora. Treceți în revistă legile care au apărut și prin care și democrația și libertatea, atît de des invocate, se afirmă și se confirmă și veți vedea că multe au rămas uitate în monitoarele oficiale care le-au găzduit cu generozitate. Nu pentru a fi citite, ci aplicate. Adevărat că nici executivul n-a urmărit cu destulă convingere și rigurozitate aplicarea legilor propuse de el și aprobate de parlament. E adevărat că multe legi se împotmolesc la prefecturi, la primării, în sertare și seifuri, în consecință, acționîndu-se nu în lumina legii ci în virtutea unei intuiții sau a unor interese personale sau de grup. Spunem aceste lucruri pentru că, ajutîndu-ne de legi ar trebui să scrutăm viitorul mai plini de speranță, mai optimiști. Dar dacă prea mulți dintre cei ce șed în fotolii bine plușate uită de legi, vina degradării morale și sociale și economice și politice a țării le aparține în mare măsură. Pentru că, de fiecare dată, un „șef" trebuie să vorbească și să hotărască în numele legii. Ceea ce, din păcate, nu se întîmplă prea des. Poate și pentru că, prea mulți „șefi" se lasă copleșiți de problemele personale, de afacerile personale, de crearea unui cerc al favoriților care la rîndul lor să favorizeze. Păcat. Pentru că, toată lumea știe că: „unde-i lege nu-i tocmeală". Și România, în momentul de față, de această boală greu vindecabilă suferă. Păcat. Pentru că, privind înapoi cu mînie, ar trebui să privim viitorul cu zîmbetul pe buze. Dar, din păcate, prea multe se fac, încă, pe bază de tocmeală.

TRIBUNA

Să fim lucizi

Dacă acum doi ani mi-ar fi spus cineva că va veni o vreme cînd unii români îl vor regreta pe Ceaușescu, l-aș fi trimis urgent la un medic. Dar iată că am trăit s-o auzim și pe asta!

În fața unor asemenea derapaje de conștiință, cuvintele se topesc și „se sparie gîndul". Se aude chiar că există ființe care-i depun, pioase și înduioșate, flori la mormînt, pe unde se va afla acela... O fi uitarea scrisă-n legile omenești, dar asemenea „regrete eterne" mi se par cea mai cruntă ofensă adusă memoriei celor căzuți în decembrie. Lozinci de iertăciune zbierate isteric prin piețele noastre postrevoluționare, izvorîte dintr-un scurt-circuit al memoriei, sînt un fel primitiv de a-ți pune cenușă-n cap într-un scenariu absurd și dezgustător.

Să nu-l mîniem pe Dumnezeu, oameni buni! Oare nu mai reușim să ajungem la un echilibru? Am uitat chiar tot? Și frica degradantă? Am uitat că nu mai întrevedeam nici o rază de speranță? Am uitat că pentru cîteva ouă și o pungă cu oase se stătea la rînd de cu seara? Și în acest timp ni se spunea cu un cinism bilbîit că sîntem pe culmile fericirii... Și în acest timp trebuia să „mulțumim din inimă partidului".

Să privim cu luciditate în jur. E adevărat că trăim o perioadă grea, că rafturile sînt goale și poate am sperat să se umple peste noapte, că prețurile devin gonflabile, iar leul nostru tot mai anemic. Trecerea la alte rînduieli nu se face pe un covor fermecat ca în basme.

Din păcate, noi ignorăm tocmai esența acelei societăți care a putut oferi oamenilor bunăstarea atît de rîvnită, numai muncindu-se cu o seriozitate ce pe noi ne cam sperie. Am preluat imediat „greva japoneză". De ce nu și munca japoneză?

Sfidarea legilor, nepăsarea egoistă de genul „după mine potopul", revendicările ires-

(continuare în pag. a III-a)

Ileana STOICA

STEMA SIBIULUI EXISTĂ!

Nu cu multă vreme în urmă, televiziunea ne-a prezentat, cu lux de amănunte, stema municipiului București, fapt care ne-a amintit că și Sibiul, oraș vechi și drag nouă, posedă o stemă care datează de sute de ani. Pentru lămuriri competente în acest sens, ne-am adresat **domnului Constantin Ittu, de la Muzeul Brukenthal, unul dintre heraldiștii de marcă ai Transilvaniei.**

„Pentru o dreaptă judecată este nevoie de o detaliere a problemei vizînd stema Sibiului. Deci: aceasta este compusă dintr-un scut roșu cu două spade încrucișate cu vîrful în jos, din argint, cu mînere din aur, între un triunghi cu vîrful în jos, din frunze de tei din aur; în cap — coroană din aur cu fleuroane avînd extremitățile sprijinite de garda spadelor; deasupra scutului — o coroană murală cu șapte turnuri.

Stema a fost acordată prin Decret regal nr. 2894 din 31 iulie 1930 (Monitorul Oficial nr. 171/1930).

În ce privește simbolismul ei, culoarea roșie din scut reprezintă putere, autonomie, vitejie. În cazul concret al Sibiului, este vorba de sublinierea faptului că niciodată orașul nostru n-a ținut de regii Ungariei, de voievozii sau (după 1541) de principii Transilvaniei. Orașul a fost atestat într-un document al Papei Celestin al III-lea (papă în perioada 1191—1193) dat „în anul întîi al pontificatorului nostru". În 1323 apar, ca elemente heraldice, două spade încrucișate, simbol al dreptului de judecată, inclusiv acela al pedepsei cu moartea, așa numitul Jus Gladium (În restul Transilvaniei, cu unele excepții, voievodul sau principele avea acest drept în exclusivitate). În 1404 apare pe stemă, tot ca un element heraldic atestînd dreptul de judecată, triunghiul din frunze de tei. In Codex Altenber-

(continuare în pag. a III-a)

N. I. DOBRA

COMUNICAT

Organizația județeană Sibiu a P.N.Ț.-c.d., reamintește locuitorilor orașului și județului Sibiu că astăzi, 15 noiembrie, ora 15,30, în Piața Revoluției din Sibiu, se va desfășura un miting de protest împotriva referendumului preconizat a avea loc duminică, 17 martie, a.c., în întreaga Uniune Sovietică.

Organizatorii mitingului anunță, de asemenea, că acesta nu va fi urmat de un marș, așa după cum se comunicase anterior și fac un apel către toți participanții să dea dovadă de un real spirit civic și de o comportare civilizată.

„Umanitas"

Asociația „Umanitas" comunică pe această cale membrilor săi, precum și celor interesați, că începînd cu data de 18. 03. 1991 își desfășoară activitatea la sediul din str. TRIBUNEI nr. 31, zilnic între orele 10—13.

ÎN AVANPREMIERĂ

Revirimentul Teatrului sibian începe în salonul de mic-dejun de la Împăratul Romanilor

Întrucît diavolul încă mai joacă sfidător pe scena Teatrului sibian iar din exterior instituția este asediată permanent de vînzătorii de semințe și de făcătorii de inele și cerceluși din aur fals, nădejdea purificării noastre morale și civice prin teatru fuge de noi ca o fata morgana.

În ciuda sumbrei apocalipse, o primă evadare din acest dublu asediu au reușit s-o facă doi actori de talent ai scenei sibiene: Constantin Chiriac și Mihai Bica. E o breșă ce oferă o dublă posibilitate de atac într-o mentalitate ce ține de trecut și în aceea că se încăpățînează să sfideze prezentul.

Este vorba de piesa „Poveste din grădina zoologică" de Edward Albee, premieră pe țară, ce va fi prezentată joi, 21 martie, ora 20, în salonul de mic-dejun de la restaurantul Împăratul Romanilor.

Într-una din seri, după repetiție, m-am adresat actorilor, regizorului și scenografului cu rugămintea de a ne oferi cîteva amănunte despre acest adevărat eveniment teatral dătător de ton pentru viața scenei dramatice sibiene, ce oferă o experiență inedită în domeniu, demolînd, totodată, obișnuințe teatrale învechite, perimate.

Constantin Chiriac: De data aceasta venim cu un spectacol invectivă care trebuie să trezească și să stîrnească lumea. Spectacolul va fi o cotitură, un reviriment teatral și are premisa unui eveniment.

Jucîndu-se în doi, în fiecare seară cu rolurile inversate, spectacolul este un pariu foarte frumos, creator și bărbătesc între actori. Textul piesei conține și un monolog de șase pagini — ceea ce nu se găsește nici în dramaturgia shakespeareană — devenind o piatră foarte grea de încercare pentru actor.

Noi credem în ideea de trupă și de aceea ne-am străduit să facem o echipă foarte competitivă în care intră alături de noi, actorii, regizorul, scenografa, poetul Mircea Ivănescu și arh. Alexandru Rădulescu, realizatorul coloanei sonore din care a făcut un adevărat personaj.

Mihai Bica: Pentru noi spectacolul pregătit nu este un experiment, ci o experiență nouă, profundă. Binevoitori de ocazie ne-au reproșat că am ales „scena" Împăratul Romanilor din dorința de a șoca prin opțiunea pentru un loc mai sofisticat. Și pe aceștia îi invit la spectacolul nostru.

Spectacolul în doi este foarte, foarte greu. Efortul e dublu: și psihic, și fizic, și vocal. Lumea e atît de aproape de noi încît sîntem ca o rană deschisă pe care pui sare.

Spectacolul e dramatic. Dezbate cea mai dureroasă problemă a omului modern: incomunicabilitatea. Nu există nici un motiv politic aici, nici cea mai vagă trimitere la politic. Interesează doar relațiile dintre oameni. Doi oameni care nu comunică sau, ceea ce e și mai grav, nu doresc să comunice. Teatral vorbind, e foarte greu ca dintr-o necomunicare să scoți o comunicare. Venim, așadar, cu un spectacol de teatru adevărat. Un text îngrozitor de greu și de frumos, în același timp, și sînt convins că o să prindă: prin profunzime, prin adevăr și prin demnitatea cu care este scris.

Ștefania Cenean scenograf: Am socotit necesar un spațiu public pentru această piesă fiindcă relația directă cu publicul este foarte necesară într-un dialog atît de intim. Piesa este o poveste despre singurătate și, paradoxal, într-un spațiu public această poveste despre singurătate devine tot mai dificilă. Am dori ca ea să fie plină de firesc și autentic.

Intrînd aici, în salonul de mic dejun de la Împăratul Romanilor, noi facem un pas către noutate, prin care publicul spectator trebuie șocat, antrenat într-un dialog despre singurătate și imposibilitatea comunicării dintre oameni. Cred în acest spectacol și, de asemenea, cred că este prima întîmplare de acest fel din țară.

Gheorghe Marinescu, regizor: Textul piesei, premieră pe țară, ce s-a jucat cu mult succes cu douăzeci de ani în urmă pe scena Teatrului Național din Londra, este absolut contemporan pentru relațiile interumane de la ora actuală din România. Cred că acest spectacol poate să fie un început pentru ceea ce ar urma să devină Sibiul din punct de vedere al teatrului. În acest sens contăm foarte mult pe venirea lui Iulian Vișa în care credem. Timpul petrecut de el în Danemarca și experiența cîștigată timp de atîția ani poate să schimbe obișnuințe teatrale învechite la Sibiu.

Am optat pentru doi actori buni: Constantin Chiriac și Mihai Bica. Sper ca spectatorii să aibă bucuriile și tristețile necesare unui spectacol viu, adevărat.

Ion Onuc NEMEȘ

Oră de balet la Liceul de arte din Sibiu — Foto: Fred NUSS

Examen de atestare

Centrul de perfecționare a cadrelor din cultură aduce la cunoștință că examenul de atestare a artiștilor liber profesioniști se desfășoară la București după următorul program: actori-prezentatori 25 martie, la sediul Centrului de perfecționare; prezentatori — disco, 26 martie, la Casa de cultură „Petőffi Sandor". Informații suplimentare se obțin la Centrul județean al creației populare din Sibiu, strada Odobescu nr 2, telefon 1 39 43.

Amnezie sau...

Pentru cei care nu știu — bibliotecile sînt lăcașuri de cultură menite a pune la dispoziția publicului o seamă de cărți și publicații de specialitate sau de cultură generală. De aceea, nu știu cum să calificăm gestul acelora care apelează la serviciile bibliotecii ASTRA, împrumutînd, dar nemairestituind volumele. Să fie vorba de amnezie sau de rea intențe? Oricum, conducerea respectivei instituții face un apel disperat pentru înapoierea cărților de către cei în culpă, în vederea efectuării inventarului anual.

Se-aude?

Curiozități reportericești

Cum își gospodăresc unii tineri banii?

Am adresat cîtorva tineri sibieni această întrebare și am constatat că ei, în general, sînt deprinși astăzi să cheltuiască cu multă ușurință banii. Dar să vedem unde se scurg sumele de care dispun acești tineri? Divertismentele, îndeosebi muzica și filmele, ocupă un loc bine definit în cheltuielile curente. Ar urma categoria celor ce-și cheltuiesc banii pentru carburanți ca și pentru întreținerea autoturismelor. O categorie la fel de numeroasă este formată din tineri ce preferă să cumpere la „negru" valută pentru excursii, achiziționarea unor mărfuri din shopuri sau chiar pentru tranzacții stradale. Cei mai mulți dintre ei își cheltuiesc banii pe diverse băuturi alcoolice, țigări și, mai rar, pentru preparate culinare sau de patiserie și cofetărie.

Să nu avem impresia că aici s-ar opri investițiile financiare ale tinerilor. Banii lor mai au și altă destinație. Spre exemplificare: băieții, atît înainte de Revoluție dar mai ales acum investesc, în mod serios, pentru a intra în posesia unei vestimentații cît mai fanteziste (haioase, cum le place să o numească). Nici fetele nu se lasă mai prejos, vestimentația constituind o preocupare prioritară în cheltuielile curente (chiar dacă este foarte costisitoare), alături de investirea banilor în produse cosmetice, azi mult mai variate în comparație cu anii precedenți. Practic, procentual luat, tinerii nu prea reușesc să cheltuiască în mod înțelept. Din sondaj reiese că circa 62 la sută se ghidează după ideea: „să cumperi tot ce vezi sau tot ce dorești" Rare au fost cazurile cînd acești tineri au amintit de cheltuieli planificate, de depuneri la C.E.C., de preocuparea pentru investirea unor sume cît de mici pentru a-și potoli setea de cultură (cărți de beletristică, de artă, tehnică, știință... ca să nu mai vorbim de obiecte de artă).

Foarte puțini au sesizat necesitatea unor mici economii, ținînd cont de conjunctura actuală a vieții economice sau chiar și de viitoarele probleme ce le va crea viața de familie. Cu siguranță banii fac parte implicit din viața noastră, dar încă nu știm, încă nu am învățat valoarea lor reală.

Ne-am oprit întîmplător, la acești tineri ale căror răspunsuri evidențiază că maturitatea cu care își cheltuiesc și investesc banii este încă în stare embrionară, că nu sînt pregătiți pentru impactul cu piața liberă.

Adrian POPESCU

SECVENȚE SIBIENE

■ Barul de zi „Continental" arată mai rău decît dacă ar fi trecut vandalii. Cu toată... vigilența și intransigența — demne de toată lauda — ale domnului Dumitru Brebenel, care veghează gospodărește asupra atmosferei și ținutei clienților, mai mult de jumătate din fotoliile barului au fost zgîriate, tăiate cu o răutate de neînțeles. Ce-i de făcut? ■ În Piața Teatrului, comercianților de tot felul li s-au amenajat spații de vînzare chiar la intrare, în vreme ce în interior toț felul de chioșcuri stau nefolosite. N-ar fi fost mai bine ca acești „foști ambulanți" să fie împinși mai spre... fundeni pentru a nu polua zona din fața teatrului? (fie el cum o fi, tot teatru se numește, deocamdată). ■ Excelentă ideea amenajării standului pentru difuzarea presei la parterul magazinului „Dumbrava". Din păcate, cînd ți-e lumea mai dragă, acolo te întîmpină afișul „închis" (ca de altfel și la alte raioane ale unității). Păi, dacă orarul supermagazinului este unul, de ce... submagazinele din interior își fac altul? ■ Pîinea noastră cea de toate zilele este în continuare tare, neagră și greu comestibilă. Cei fără dinți n-o pot mînca pentru că n-au nici apă în care să și-o înmoaie. De ce nu se privatizează măcar tot atîția brutari cîți vînzători de alcool? ■ În acest an la cinema „Arta" n-au fost decît filme bune și foarte bune (cu excepția celui din săptămîna aceasta). Mulțumim! (În privința celorlalte săli n-aveți decît să puneți scaune din fier, uși, geamuri din oțel, personal de la poliție, și dați non-stop filme indiene și chinezești). ■ După retragerea celor trei „gazetari" de pe centru — Mosor și frații Ioniță — care au monopolizat „piața" încă de pe vremea lui Groza, în prim plan a apărut tot un... bătrîn. Pe nume Cherățoiu, își are chioșcul lîngă teatru și e în stare să-l convingă chiar și pe Tokes să cumpere „Vatra Românească". ■ Casa de cultură a sindicatelor riscă să se prăbușească într-o zi (deși pe dinafară arată încă destul de bine), subsolul fiind numai spărturi, rupturi și inundație. În afara unor popicari amatori pe-acolo ar trebui să treacă și niște meșteri... (n.i.d.)

Convocare

Cetățenii municipiului Sibiu, originari din satul Nucet, județul Sibiu, care sînt îndreptățiți să-și reprimească terenurile agricole, sînt convocați, la adunarea generală, la sediul P.N.Ț.-c.d. din Sibiu, str. G-ral Magheru nr. 3, în ziua de marți, 20 martie 1991, ora 15,30, pentru lămuriri în legătură cu aplicarea legii fondului funciar.

Un atractiv cuplaj în Sala Sporturilor Sibiu

Sîmbătă, 16 martie, iubitorilor jocurilor sportive din Sibiu li se oferă un adevărat regal. Începînd cu ora 10 se va desfășura partida de baschet din cadrul ultimei etape a returului campionatului național, divizia A, masculin, dintre C.S.U. Balanța — Rapid București, întîlnire foarte importantă care va decide locul pe care formația sibiană îl va ocupa înaintea desfășurării partidelor din turneele play-off.

În continuare va putea fi urmărită o atractivă partidă de volei, în care echipierele de la C.S.M. Sibiu vor primi vizita formației Metalotehnica Tg. Mureș.

Panoramic competițional

Sîmbătă, 16 martie

BASCHET, div. A (m): C.S.U. Balanța Sibiu — Rapid București, sala C.S.Ș. Sibiu, ora 10; VOLEI, div. A (f): C.S.M. Libertatea Sibiu — Metalotehnica Tg. Mureș, sala C.S.Ș. Sibiu, ora 12; BASCHET, div. A (f): C.S.Ș. Gaz metan Mediaș — Universitatea Conpref Constanța, sala M.I.U. Mediaș, ora 11; RUGBY, div. A: C.S.M. Sibiu — Eltim Timișoara, teren „Valea Aurie", ora 10; POPICE, div. A (m): Sănătatea C.F.R. Sibiu — Rapid Miercurea Ciuc, arena Gaz metan, ora 9.

Sport... Sport...

Duminică, 17 martie

FOTBAL, div. A: F.C. Inter Sibiu — „U" Cluj, teren „Municipal" Sibiu, ora 15,30; DIV. B: Șoimii I.P.A. Sibiu — Tractorul Brașov, teren I.P.A. Sibiu, ora 11; DIV. C, seria a XI-a: Carpați '90 Agnita — C.F.R. Simeria, teren Agnita, ora 11.

Scrisoare deschisă

Cadrele didactice, studenţii, muncitorii şi personalul tehnico-administrativ al Universităţii din Sibiu, susţin în totalitate opiniile Rectorului nostru, prof. univ. dr. ing. Valeriu Deac oglindite în ziarul „Tribuna" din 12 III 1991.

Considerăm că sfidarea oglindită nu se adresează numai nouă, ci întregului învăţămînt universitar sibian pe care-l vor probabil desfiinţat. În aceste condiţii pentru a „sprijini" Prefectura, îi oferim actualele spaţii ale Universităţii din Sibiu, care conform dorinţei domniilor lor, pe viitor nu ne mai sînt necesare.

Jos cu duşmanii copiilor noştri !!!

Decanul Facultăţii de medicină,
Conf. univ. dr. Herman MARIUS,

Decanul Facultăţii de TTPA,
Conf. dr. Gheorghe STOICESCU,

Decanul Facultăţii de inginerie,
Prof. univ. dr. ing. Viorel FLOREA,

Decanul Facultăţii de ştiinţe,
Prof. univ. dr. Alexandru LUPAŞ,

Decanul Facultăţii de litere, istorie şi drept,
Conf. dr. Dumitru POP-CIOCOI,

Să fim lucizi

(urmare din pag. I)

ponsabile dictate de orgolii personale ne împing „neabătut", din greşeală în greşeală, spre mizeria generală!

Nu aparţin şi nu voi aparţine nici unui partid (mi-a ajuns cu unul), dar trebuie să fii de rea-credinţă să nu recunoşti că acest guvern, cu toate greşelile lui, face eforturi supraomeneşti să nu ne scufundăm definitiv. Europa, în care tot vrem să fim acceptaţi, nu ne va întinde mîna fără să tăiem răul din rădăcină. Operaţia este dureroasă mai ales pentru noi, cei care n-avem simţul afacerilor şi nici măiestria năpîrlirii...

O monstruoasă coaliţie îşi dă însă mîna în sabotarea oricăror intenţii bune, blocate sistematic la al doilea nivel de o adevărată mafie interesată în menţinerea haosului. Vînturi ce bat cînd dinspre vest, cînd dinspre est, umflă pînzele extremismului sindicalist specializat în şantaj spre repararea tuturor nedreptăţilor trecutului. Ale unui trecut pe care, culmea ironiei, unii îl regretă plini de nostalgii ceauşiste...

Cineva nu mai are răbdare, nu ne lasă răgazul să respirăm uşuraţi. Mai întîi firave, tatonînd terenul, vocile reunite întru reabilitarea „genialului" încep să se tonifice, să se amplifice. Ele se fac auzite într-o anumită presă ce s-ar dori patriotică, dar nu izbuteşte îndeajuns să-şi camufleze intenţiile. De sub faldurile naţionalismului rînjeşte chipul „celui mai iubit..."

Se spune că de multe ori orbului îi e mai ciudă pe cel care-l duce de mînă decît pe cel care i-a scos ochii. Cam aşa e şi pe la noi... Primul ministru se vede atacat din toate direcţiile şi chemat să descurce iţe încurcate intenţionat. Eu i-aş dori putere şi înţelepciune mai ales în lupta cu gerontocraţia anchilozată, cu „verdeţii" camuflaţi prin diverse scaune, de unde îşi arată colţii din vreme în vreme.

Nu de alta dar n-ar fi de mirare să ne trezim sub altă dictatură şi mă tem că va fi prea tîrziu.

Spargeţi tot, fraţilor!

Regimul comunist a avut nenumărate bube, unele mai adînci decît altele, dar şi un mare merit: ştia, ca nimeni altul, să le ascundă vederii unui neiniţiat, ori să le estompeze măcar. Nu era mincare în alimentare, dar raft urile erau pline cu compot sau cu spanac (la borcan, firește) frumos aranjate şi şterse zilnic de praf. Nici atunci nu găseai textile, confecţii, încălţăminte, obiecte de uz casnic, dar magazinele şi vitrinele erau dichisite cu o floare, cu o lozincă sau steag de fruntaş, cu o draperie etc. Prin oraş era beznă, dar vitrinele cu fotografii şi afişe propagandistice erau luminate, curate, săptămînal împrospătate. Se cheltuiau bani mulţi pentru propagandă deşi, cel mai adesea, se cheltuia aiurea, fiindcă nici cei plătiţi ca propagandişti nu credeau ce spuneau. Deci — ca să n-o mai lungesc — trăiam în sărăcie, dar o sărăcie poleită, o sărăcie butaforizată.

Ei bine, astăzi n-am scăpat de propagandă şi propagandişti de toate culorile — la fel de neinspiraţi ca şi cei dinainte — dar nimeni nu mai este dispus să întreţină şi să cheltuiască bani pentru vitrine şi „colţuri" de afişaj. Dacă într-o noapte era spart un geam de la o gazetă de perete în care stătea lipit chipul zîmbăreţ a lui Nicolae Ceauşescu, dimineaţa geamul era la loc (cooperativa „Dor de muncă" avea tot timpul pregătit un pluton de geamgii!)

Acum? În pasajele pietonale subterane (numite „Hurbean" după ctitorul lor) de la Bulevard şi Continental, nu ştiu dacă mai e vreo vitrină întreagă, aranjată, luminată. Panourile de lîngă teatru şi de lîngă parcul ASTRA arată ca vai de lume şi nu m-aş mira ca într-o noapte să... dispară, furate de vreun... întreprinzător. Prin gară, prin autogări, prin pieţe — tot ce-a fost punct de afişaj este distrus ori lăsat în plata domnului.

În timpul dictaturii, cînd se spărgea şi se rupea şi se distrugea ceva ziceam că este un mod al unor oameni de a-şi exprima nemulţumirea, revolta faţă de un regim totalitar nepopular. Dar în prezent se distruge de cîteva ori mai mult decît înainte şi-acum nu mai avem dictatură, nu mai avem securitate, nu mai avem „politruci". Pe cine se răzbună cei care sparg, rup şi distrug? Pe cine pedepsesc aceşti justiţiari nocturni?

Spargeţi tot, fraţilor de toate naţionalităţile, de toate religiile, şi cînd nu mai aveţi ce, luaţi-o către... Europa, că veţi fi aşteptaţi cu flori şi bere Radeberger în Viena, Berlin, Paris. Şi veţi fi internaţi în lagăre de reeducare. (n.i.d.).

STEMA SIBIULUI EXISTĂ!

(urmare din pag. I)

ger, carte de drept al vechiului Sibiu, la 1481, pentru prima dată întîlnim culorile din stemă, pentru ca în anul 1494 să apară coroana cu fleuroane în cap. „Capul" scutului este, în limbaj heraldic, treimea sa superioară cu tot ce se găseşte în această parte.

Dacă spadele şi frunzele de tei reprezentau, fiecare în parte, autonomia juridică, această coroană nu face decît să întărească drepturile şi libertăţile obţinute de oraşul Sibiu de-a lungul secolelor.

Demn de subliniat este faptul că, la 1550, Chorographia Transsylvaniae (Viena), stema Sibiului este luată drept stemă a întregii Transilvanii, semn evident al importanţei oraşului în epocă".

După cum se ştie, cu cîţiva ani în urmă, Ceauşescu — a cărui megalomanie este cunoscută (serbări fastuoase, fanfare, decoraţii şi diplome de tot felul, festivaluri grandioase etc.), a dispus crearea unor noi steme ale judeţelor, un fel de hibrizi în care, pe lîngă unele elemente heraldice autentice, apăreau toţ felul de sonde, roţi dinţate, hidrocentrale şi alte însemne ale „socialismului biruitor".

Vrem să credem că nu se vor găsi şi acum „deştepţi" care să încerce a „inventa" o nouă stemă a oraşului şi judeţului Sibiu. Pentru că, din cîte ştim, un blazon, cu cît este mai vechi, cu atît este mai valoros.

Întrebări pe adresa Prefecturii şi a Primăriei

Problemele cu care se confruntă la ora actuală Prefectura şi Primăria municipiului Sibiu, aidoma probabil tuturor organismelor administraţiei de stat, sînt multiple şi caracteristice perioadei de tranziţie pe care o traversăm. Unele dintre acestea, cu rezonanţă directă sau indirectă în existenţa cotidiană a cetăţeanului se află în atenţia actualelor organe ale puterii. Altora, probabil, nu le-a venit încă rîndul sau poate nici nu au fost intuite. Considerînd că Prefectura şi Primăria (respectiv împuterniciţii — deocamdată — în funcţiile cele mai înalte de conducere ale acestor organisme, prefectul şi primarul) trebuie să aibă în vedere permanent problemele care privesc obştea în ansamblul ei, precum şi doleanţele cetăţenilor, am realizat o anchetă de opinie, solicitînd mai multor sibieni răspuns la întrebările: **1. CE IMPRESIE AVEŢI DESPRE PREFECTUL JUDEŢULUI SIBIU ŞI DESPRE PRIMARUL MUNICIPIULUI SIBIU?; 2. DACĂ AŢI AVEA O ÎNTREVEDERE CU DÎNŞII, CE ÎNTREBĂRI LE-AŢI ADRESA SAU CE DOLEANŢE LE-AŢI SUPUNE ATENŢIEI?**

Răspunsurile vizează în esenţă aceleaşi probleme. Ceea ce mi s-a părut relevant pentru o anume stare a lucrurilor caracteristică perioadei pe care o traversăm este faptul că o mare parte a concetăţenilor noştri nu realizează încă necesitatea disocierii unor responsabilităţi, a descentralizării responsabilităţilor şi sarcinilor în fapt. De asemenea, se poate spune că sfera de interese avute în vedere vizează în egală măsură atît particularul cît şi macrocolectivitatea. Un pas pozitiv, aş spune, luînd în calcul faptul că, în condiţiile actuale, se cere cît mai profund conştientizat adevărul potrivit căruia interesul particular trebuie să se regăsească într-o proporţie crescîndă în cel al întregii societăţi, la fel cum şi societatea în ansamblul său nu poate eluda interesele şi nevoile fiecărui cetăţean în parte. Pe parcursul anchetei, realizată „live", am înregistrat şi un răspuns-surpriză. Renunţînd însă la alte comentarii, vă voi supune judecăţii, stimaţi cititori, răspunsurile cîtorva subiecţi, netrecute prin filtrul nici unei modalităţi de cenzură.

„Deocamdată, bună. Probleme — apa şi locuinţele. Şi o mai bună aprovizionare cu alimente dacă se poate. Sînt încă atîtea cozi. Nu se găseşte, ca şi înainte, nimic. Aprovizionarea populaţiei nu se desfăşoară cum trebuie. Nu ştiu din se cauză. Nu există mijloace de transport; nu există materie primă" (Geană Cristinel, str. Sevastopol nr. 53).

„În primul rînd, i-aş întreba de ce nu iau nici o măsură privind mijloacele de transport în comun? În al doilea rînd, de ce nu iniţiază măsuri mai energice pentru curăţirea oraşului care este cu totul la pămînt? De exemplu, în cartierul Valea Aurie stau gunoaiele împrăştiate mai rău ca în junglă. I-aş mai întreba despre distribuirea alimentelor raţionalizate, pentru că, de exemplu, sînt oameni care nu au luat de mult timp ulei, zahăr şi altele. Cît despre prefect şi primar, eu nu-i cunosc. Nu am avut de-a face aşa de aproape cu dînşii. Se vede însă cine sînt şi cum sînt după cum merg lucrurile în oraş şi în judeţ. Or, încă nu pot spune nici pe departe că am merge spre bine. Ţiganii stau şi fac bişniţă, străzile sînt nemăturate, cartierele pline de gunoaie", (Munteanu Gheorghe, cartier Valea Aurie).

„Din nefericire, sînt foarte ocupat şi nu prea cunosc problemele. Pe domnii prefect şi primar nu-i cunosc. Şi asupra ce nu cunosc suficient de bine nu mă pot exprima. Judecînd însă după starea actuală a oraşului în care locuim, noi toţi sibienii, sînt probleme majore, ca de pildă apa, pentru care cred că trebuia găsită o soluţie de rezolvare încă din vara acestui an. De asemenea, problema salubrităţii oraşului. Locuiesc într-un cartier — Ştrand — unde te apucă groaza. Nu ştiu cine răspunde de sectorul acesta, dar gunoiul este peste tot. Cînd bate vîntul, tot cartierul este plin de gunoi. Nu se ridică la timp containerele. Cine răspunde de problema aceasta? Trebuie să plătim, ca cetăţeni? Plătim, dar să fie iniţiativă. Altceva? Aşteptăm şi noi să vedem cum decurg lucrurile în toată ţara. Aşteptăm legi. Eu personal trăiesc cu speranţe în mai bine". (Tarnu Constantin, cartierul Ştrand — profesor).

„Deocamdată, trebuie să avem răbdare, pentru că încă nu cred că se poate face mai mult. Noi încercăm să punem vina tot pe ei. Nu că le-aş ţine parte, dar să ne uităm puţin şi la noi, sau în jurul nostru. Eu lucrez într-o întreprindere şi pot să-mi dau seama cam cum sînt oamenii. Nu se prea poate face mult cu ei. Sînt o groază de probleme care-şi aşteaptă o rezolvare. Poate problema apei în primul rînd. Stau în Ştrand şi nu avem apă de un an de zile. Dar toate lasă de dorit. Şi nu ştiu dacă chiar de la ei (n.n. — prefect şi primar) ar porni rezolvarea problemelor cu care ne confruntăm. Eu, dacă aş constata că cineva nu este capabil pentru o funcţie pe care o deţine, automat i-aş da de lucru altceva. Avem nevoie de oameni capabili, care pot oferi şi soluţii pentru rezolvarea problemelor", (Dancu Marioara, cartier Ştrand).

„Domnilor prefect şi primar le-aş adresa în primul rînd întrebarea: ce aţi realizat de cînd vă aflaţi la conducerea judeţului, respectiv a municipiului Sibiu? Apoi aş mai avea în vedere trei probleme mari. În primul rînd, cea a aprovizionării populaţiei cu alimente, apoi problema apei şi, nu în ultimul rînd, cea a energiei termice. Bineînţeles, mai pot fi luate în discuţie şi altele — starea drumurilor, salubrizarea oraşului în general şi a cartierelor de blocuri în special". (Cosmovici Ovidiu, cartier Hipodrom — profesor).

Şi pentru că aminteam şi despre unele răspunsuri mai cu tîlc, iată o mostră: „Eu ştiu ce să vă răspund la ora asta? Mă puneţi într-o situaţie de dilemă. Am înţeles perfect ce doriţi. Of-uri sînt mai multe. Dar vă spun deschis şi cinstit: lucrez undeva, unde nu pot să mă pronunţ la aşa ceva. Hi, hi, hi... Adică, conjunctura este de aşa natură că şefii mei sînt cu ăştia aşa... Şi mai bine mă abţin de la a face aprecieri". Respectînd dorinţa cetăţeanului de a rămîne anonim, nu am insistat asupra identităţii sale. Pentru cei care ar putea crede într-o posibilă mistificare a celor afirmate, precizez că înregistrarea magnetică a fost făcută joi, 7 martie a.c., în jurul orei 16,30, în Sibiu. Deci, este evident că uneori încă ne mai temem. De cine? De ce? De neputinţa noastră de a ne rupe definitiv de trecut? De a ne privi deschis în oglinda adevărului?

A consemnat

Nicolae IVAN

Mica publicitate

DIVERSE

Firma S & M, organizează în saloanele restaurantului ÎMPĂRATUL ROMANILOR, sîmbătă, 16 martie, ora 20, o paradă a modei cu ultimele creații vestimentare, ținută de zi și de seară. Gablonzuri și bijuterii — firma „Asterix". Produsele prezentate vor fi puse în vînzare la sediul firmei S & M, str. N. Bălcescu 22 (intrarea prin curte) începînd cu data de 19 martie, ora 9. (3823)

ANIVERSĂRI

La aniversarea celor 90 de ani, dorim dragei noastre mame
ANA IVĂNUȘ (Alămor)
multă sănătate și fericire alături de noi.
Fiul Ioan, nora Reli, nepoții Aurelia, Ionuț, strănepotul Daniel (3632)

Azi cînd trece pragul celei de-a 90-a primăveri, **fiul Niculiță, nora Mariana, nepoții Ovidiu, Cheța și Mariana** urează bunicii lor ANA IVĂNUȘ din Alămor „La mulți ani!". (3927)

Cu ocazia împlinirii vîrstei de 60 de ani, în ziua de 15 martie, a fratelui nostru MIHAI BÎRSAN din Rășinari, îi urăm multă sănătate și fericire alături de cei dragi.
Surorile (3995)

● Azi, 15 martie, cînd scumpul nostru tată GERNOT SCHULLER împlinește frumoasa vîrstă de 52 ani, alături de nepotul lui PETRIȘOR care împlinește 4 ani, întreaga familie îi urăm sănătate, fericire și un călduros „La mulți ani!". (4007)

● Cu ocazia zilei de naștere urăm dragului nostru soț, tată, socru și bunic NIȚU MOISE multă sănătate și un călduros „La, mulți ani!".
Soția Maria și copiii (4035)

DECESE

Sîntem alături de cuscra noastră la marea durere pricinuită de încetarea din viață a soțului
Col. (pens.) IOAN IRINCA
— din Cluj —
Dumnezeu să-l odihnească.
Familia Bela (3949)

Avocații din Baroul Sibiu sînt alături de colegul **Mihai Hoțea**, la marea durere pricinuită de decesul mamei sale
OTILIA HOȚEA
și transmit familiei sincere condoleanțe. (4001)

Cu durere în suflet anunțăm că moartea nemiloasă ne-a răpit din mijlocul nostru pe cea care a avut un suflet blînd și bun, cu a cărui bunătate ne-a înconjurat pînă în ultimele ei clipe
PARASCHIVA BESCHIU
— 61 ani —
Înmormîntarea sîmbătă, 16 martie 1991, în comuna Jina.
Dumnezeu să te odihnească în pace.
Copiii Vasile, Lucica și nepoții Carmen și Vasilică (3993)

Adînc îndurerați anunțăm încetarea din viață a mamei și soacrei
MARIA MIHU (n. Renner)
Înmormîntarea va avea loc azi, 15 martie, ora 11, de la Cimitir — Capela catolică.
Fiica Adriana, ginerele Caius (3984)

Soțul Aurel, fiicele Daniela și Mariana, fiul Aurel, anunță dispariția fulgerătoare din viață a celei care a fost o soție bună și mamă iubitoare
† **MARIA MUNTEANU**
Înmormîntarea va avea loc — sîmbătă, 16 martie 1991, ora 14, în Cimitirul din Ocna Sibiului. (4004)

Cu adîncă durere în suflet anunțăm încetarea din viață a scumpei noastre soții și mame
ANA-PIERINA STROMESCHI
Înmormîntarea va avea loc — sîmbătă, 16 martie 1991, ora 10,30. Plecarea din str. Țiglarilor nr. 16.
Familia — soțul Vasile, fiica Gelinda, ginerele Stelian (4003)

A încetat fulgerător din viață cea mai bună, scumpă și frumoasă bunică
ANA-PIERINA STROMESCHI
Nepoții Adela, Adriana și Stelu (4003)

Anunțăm cu nespusă durere dispariția fulgerătoare a dragului nostru soț, tată și bunic
IOAN PĂTĂRĂU
— 71 ani —
Vom purta veșnică amintire sufletului său bun, generos și cinstit.
Înmormîntarea sîmbătă, 16 martie, ora 13, satul Boița.
Fam. Pătărău și Grăjdeanu

Un ultim omagiu și o despărțire dureroasă de bunul nostru văr
IOAN PĂTĂRĂU
— Boița —
Familiile Mitru Titus, Soroștinean Ioan, Berbescu Dorel și Bogdan Nicolaie (3955)

Sîntem alături de colega noastră, farm. **Emilia Grăjdeanu** la marea durere pricinuită de decesul tatălui ei.
Condoleanțe familiei îndoliate.
Colectivul Farmaciei 24 Sibiu (2972)

Sîntem alături de colega noastră **Elvira Gagea** la marea durere pricinuită de decesul mamei sale. Sincere condoleanțe.
Colegii din Atelierul Creație — „Steaua Roșie" (3961)

Sîntem alături de doamna **Cristina Lupean** la marea durere pricinuită de decesul tatălui său.
Grădinița și Creșa nr. 41 (4036)

COMEMORĂRI

Timpul trece, dar sufletele noastre rămîn veșnic triste și pline de durere în amintirea dragei noastre
AURELIA STOIA (46 ani)
— Veștem —
de la decesul căreia se împlinesc 3 ani.
Comemorarea — duminică, 17 martie 1991.
Familiile Stoia și Silea (3652)

La 15 martie se împlinesc 7 ani de cînd tăticul nostru
IACOB VULPĂREAN
— 39 ani — Loamneș —
ne-a părăsit pentru totdeauna.
A plecat din casa lui / Fără-a spune un cuvînt / Ne-a lăsat durere-n suflet / Cît trăim pe acest pămînt
Dumnezeu să-l odihnească.
Soția, copiii, ginerele și nepoțica (3527)

În ziua de 16 martie se împlinesc 6 ani de cînd ne-a părăsit pentru totdeauna scumpa noastră soție, mamă, soacră și bunică
MARIA CORLACIU
— din Sădinca —
Dumnezeu s-o odihnească.
Soțul, copiii, nurorile și nepoatele (3700)

S-au scurs 2 ani de tristețe și dor, de cînd ne-a părăsit bunul nostru soț, tată, socru și bunic
SIMION ROȘCA
plecat în eternitate.
Lacrimi și flori pe tristul mormînt.
Dumnezeu să-l odihnească.
Soția, fiul, nora, nepoții (3441)

Tristețea ne cuprinde / Și-n taină chipul ei / Se-apropie și spune / Cu voi rămîn mereu
CLAUDIA FORSEA (16 ani)
Comemorarea a 5 ani de la deces, sîmbătă, 16 martie, ora 13 str. Azilului nr. 1.
Părinții

Se împlinesc 5 ani de la decesul celui care a fost Preot econom stavrofor
ALEXANDRU TRIFU
Ceremonia — sîmbătă, 16 martie 1991, ora 16, la Capela din str. Anton Pann.
Dumnezeu să-l odihnească!
Îndurerata Valy (3772)

Duminică, 17 martie 1991 se împlinește un an de durere nemîngîiată, de cînd ne-a părăsit iubitul nostru soț, tată, bunic, neprețuit frate și cumnat
MIHAI GHERMAN
Ceremonia comemorării — sîmbătă, 16 martie 1991, ora 16, la mormînt.
Familia (3834)

Cu adîncă durere în suflet anunțăm împlinirea a 6 săptămîni de la decesul dragului nostru tată, bunic frate și cumnat
OCTAVIAN BOBANGA
— 66 ani —
Comemorarea — duminică, 17 martie 1991, ora 12, la Biserica din comuna Racoviță. (3829)

Se împlinește un an de dor de cînd ne-a părăsit scumpa noastră mamă și soră
ELENA STÂNGU
Comemorarea — sîmbătă, 16 martie, ora 16,30, la Cimitir (poarta a doua). Mulțumiri și recunoștință celor prezenți.
Familia Hărînglăvean (3930)

Cu pios omagiu, cu dragoste în suflet, amintim că la 17 martie, se împlinesc 7 ani de cînd ne-a părăsit pentru totdeauna, draga noastră soție, mamă, bunică, soră, cumnată și mătușă
AURELIA TROANCĂ
— 57 ani —
Comemorarea — sîmbătă, 16 martie, ora 15, la Biserica din str. 11 Iunie.
Familia (3964)

S-au scurs 6 săptămîni de lacrimi și durere de la trecerea în neființă a dragului nostru soț, tată, fiu și frate Prof. matematică
IOAN FILIP
Recunoștință celor ce-i vor păstra o clipă de aducere aminte în 17 martie 1991.
Odihnă veșnică!
Familia îndoliată (3947)

Tristețe, lacrimi și dor aprins a lăsat în urmă, stingîndu-se ca o rază de lumină, bunul nostru fiu, frate și unchi
EMIL GÎNDILĂ (41 ani)
Te-am iubit și te vom iubi mereu.
Mama, fratele Ioan, Ana — nepoții Ioan cu familia, Ghiță, Viorel, Anișoara (4027)

S-au scurs 6 săptămîni de cînd ne-a părăsit pentru totdeauna dragul nostru frate și unchi
EMIL GÎNDILĂ
Vei rămîne veșnic în amintirea noastră.
Vetuța soră și nepoții (3953)

Tristă și îndurerată va rămîne pentru noi ziua de 16 martie, cînd în floarea vîrstei, ne-a părăsit pentru totdeauna dragul nostru tată și soț
IOAN-RICĂ PETRESE
Rugăm pe cei ce l-au cunoscut a participa la comemorarea unui an de la deces, sîmbătă, 16 martie 1991 ora 14, la mormînt.
Lacrimi și flori vor fi pe mormîntul tău mereu.
Cei ce nu te vor uita niciodată.
Cristina, Lucian și Nuți (3929)

Cu adîncă durere, amintim că au trecut deja 6 săptămîni de la decesul celei ce a fost
ELENA PETRIȘOR
Comemorarea — sîmbătă, 16 martie, ora 14, la mormînt.
Familia (391)

Cu ochii plini de lacrimi și frunțile plecate peste mormîntul celui dispărut pentru totdeauna dintre noi, ne readucem în memorie pe cel mai iubit soț, tată și bunic
DUMITRU IUGA (Tilișca)
Comemorarea de 6 luni va avea loc — sîmbătă, la Biserica din Tilișca.
Dumnezeu să-l odihnească. (4005)

● Toată durerea și neuitarea le adunăm într-un trist omagiu dragilor noștri
MARGARETA ȘI MIRCEA MATEIAȘ
la împlinirea a 10 ani și respectiv 4 ani și jumătate de la deces.
Dumnezeu să-i odihnească!
Surorile (3786)

● Au trecut 6 luni de cînd s-a despărțit de noi cea care a fost o bună și iubitoare soție, mamă și bunică
MARIA TOPÎRCEANU
Comemorarea — va avea loc — sîmbătă, 16 martie 1991, ora 12, la mormînt.
Familia (3896)

● Cu adîncă durere reamintim celor care l-au cunoscut și iubit, că astăzi se împlinesc 6 luni de la trecerea în neființă a celui care a fost un bun și minunat soț, tată, socru și bunic
FOTA-SASU GHEORGHE
— 58 ani —
Comemorarea va avea loc — sîmbătă, 16 martie 1991, ora 13, la cimitir.
Familia (3983)

MULȚUMIRI

Mulțumim doctorilor, personalului medical, tuturor celor care au fost alături de noi la greaua încercare prilejuită de dispariția scumpului nostru soț și tată
IOAN LUPU
Soția Ana și fiica Angela (3924)

Tata și frații aduc mulțumiri tuturor celor care au fost alături de ei la dispariția din viață a fiului, fratelui și cumnatului iubit de noi
IOAN LUPU
(3926)

Aducem mulțumiri rudelor, colegilor de serviciu, prietenilor care au fost alături de noi la încetarea din viață a celui care a fost tată, socru și bunic
IOAN LUPU
Familia Gheorghe Olan (3925)

Sincere mulțumiri colegilor de serviciu și vecinilor care au fost alături de noi la decesul mamei.
Familia Conradt Wilhelm (3956)

Mulțumim tuturor celor care, din toate colțurile țării, au venit să-l conducă pe ultimul drum, pe cel ce a fost un om minunat
CONSTANTIN BĂDIȚESCU
Țin să mulțumesc în mod deosebit colegilor de serviciu de la D.J.P.Tc. Sibiu Mediaș și din zonă, precum și celor de la Telefoane, care s-au dovedit a fi adevărați prieteni, fiind alături de mine atît moral cît și material. Mulțumesc din suflet vecinilor de scara precum și celor din blocurile 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10 care m-au ajutat foarte mult. De asemenea, mulțumesc colegelor de la Grădinița nr. 8 Sibiu, care mi-au înțeles necazul, celor de la Grădinița nr. 7 Cisnădie, precum și colegilor de școală ale fiicelor. Mulțumesc și pe această cale fraților, cumnaților, mamei, unchilor, socrilor care mi-au fost de un real ajutor.
Dormi în pace suflet blînd și curat.
Soția și fiicele (4015)

TEATRUL DE PĂPUȘI SIBIU,

ORGANIZEAZĂ licitație în data de 18 martie 1991, ora 10, la sediul instituției, pentru:
– autobuz autospecial, marca UD 112 – preț asigurare 127 400 lei.
Participanții la licitație vor depune la CEC 10 la sută din prețul de strigare. (325)

CONCURS GRAFICĂ PUBLICITARĂ

Firma COMPA S.A. SIBIU (I.P.A.S.) organizează concurs în vederea realizării de prospecte publicitare.
Concursul constă în realizarea unei lucrări cu următoarea temă:
1. Machetă de prospect pentru prezentarea generală a firmei.
2. Machetă de prospect pentru prezentarea unui produs al firmei.
Se acordă 10 premii a 500 lei și **respectiv 5 000 lei pentru lucrarea cea mai bună,** iar cîștigătorul va obține un contract pentru realizarea tuturor prospectelor firmei în decursul lunilor aprilie – mai.
Termen de predare a lucrărilor – 29 martie 1991.
Relații suplimentare: COMPA S.A. – str. Henri Coandă nr. 8, telefon 3 14 10, 3 34 90 int. 506 – ing. Pîzgu M., 644 – ing. Coman D. (335)

Rectorul Universității Sibiu
mulțumește și pe această cale Societății Comerciale LOGIC SRL pentru generoasa donație de lucrări de specialitate în domeniul tehnicii de calcul. (334)

ECHIPA DE SERVICIU: Corectori: A. Moraru, și P. Morariu redactor responsabil de număr: A. Popescu, secretar de redacție: L. Brezae